

[Strona Główna](#) > ... > [Roszczenia Pieniężne](#) > [Europejski Nakaz Zapłaty](#) > [Lithuania](#)

Europejski nakaz zapłaty

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Pozwy o wydanie europejskiego nakazu zapłaty są rozpatrywane zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale XXIII kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas), z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w tym kodeksie.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie określone w rozdziale XXIII kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej stosuje się w sprawach, w których wierzyciel dochodzi roszczenia pieniężnego (wynikającego z umowy, czynu niedozwolonego, stosunków pracowniczych, zasądzenia alimentów itp.).

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Sprawy rozpatrywane zgodnie z rozdziałem XXIII kodeksu postępowania cywilnego mogą być również rozpatrywane w postępowaniu procesowym lub w postępowaniu na podstawie dowodów z dokumentów. Wyboru postępowania dokonuje wierzyciel.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Zgodnie z rozdziałem XXIII kodeksu postępowania cywilnego pozew nie zostanie rozpatrzony, jeżeli dłużnik ma miejsce zamieszkania lub siedziby za granicą.

Jeżeli powództwo zostało wszczęte na wniosek wierzyciela, a po wydaniu orzeczenia okaże się, że miejsce zamieszkania lub pracy dłużnika jest nieznane, sąd uchyli takie orzeczenie, a powództwo wierzyciela pozostawi bez rozpoznania. Od takiego orzeczenia sądu nie można się odwołać, wnosząc osobny środek zaskarżenia. Sąd może jednak uchylić orzeczenie i pozostawić powództwo wierzyciela bez rozpoznania tylko wtedy, gdy wyznaczył wcześniej wierzycielowi termin na ustalenie miejsca zamieszkania lub pracy dłużnika bądź podjęcie działań, które umożliwią sądowi doręczenie pism procesowych w inny sposób.

1.2 Sąd właściwy

Sprawy wszczęte na podstawie pozwów o wydanie nakazu sądowego rozpoznają sądy rejonowe właściwe dla miejsca zamieszkania dłużnika.

1.3 Wymogi formalne

Pozew o wydanie nakazu sądowego musi spełniać ogólne wymogi dotyczące treści i formy pism procesowych. Ponadto musi on zawierać:

1. imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny oraz adres wierzyciela lub – jeżeli wierzyciel jest osobą prawną – firmę, adres siedziby, numer identyfikacyjny i aktualny numer rachunku wierzyciela, szczegółowe dane właściwej instytucji kredytowej oraz – jeżeli pozew wnosi pełnomocnik – imię i nazwisko oraz adres pełnomocnika wierzyciela;
2. imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny (jeśli jest znany), adres i miejsce pracy (jeśli są znane) dłużnika oraz – jeżeli dłużnik jest osobą prawną – firmę, adres siedziby, kod identyfikacyjny i aktualny numer rachunku (jeśli jest znany) dłużnika, a także szczegółowe dane właściwej instytucji kredytowej (jeśli jest znana);
3. wartość przedmiotu sporu;
4. jeżeli roszczenie dotyczy odsetek lub kary za opóźnienie w płatnościach – stawkę, kwotę i okres obliczeniowy odsetek lub kary za opóźnienie w płatnościach;
5. żądanie pozwu, jego podstawę faktyczną i dowody potwierdzające;
6. uzasadniony wniosek o zastosowanie środków tymczasowych wobec dłużnika, jeżeli istnieją podstawy do podjęcia takiego działania i dostępne są informacje na temat majątku dłużnika;
7. potwierdzenie, że nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 431 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (sąd wydał nakaz, ale wierzyciel, który dochodzi płatności, nie spełnił świadczenia (lub jego części), z tytułu którego należna jest ta płatność, natomiast dłużnik żąda jego spełnienia; część świadczenia nie może zostać spełniona, a wierzyciel żąda spełnienia tej części; dłużnik ma miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą; miejsce zamieszkania i pracy dłużnika są nieznane);
8. wykaz dokumentów załączonych do pozwu.

Pozew o zasądzenie alimentów musi również zawierać datę i miejsce urodzenia dłużnika, datę urodzenia oraz miejsce zamieszkania beneficjenta (jeżeli pozew składa inna osoba niż beneficjent), żadaną kwotę miesięcznych świadczeń alimentacyjnych i okres, przez jaki alimenty mają być wypłacane.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Zaleca się korzystanie ze standardowego formularza zatwierdzonego przez Ministra Sprawiedliwości.

Formularz pozwu o wydanie nakazu sądowego jest dostępny w portalu usług elektronicznych sądów litewskich <https://e.teismas.lt/lt/public/documentstemplates/>

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Nie jest to uregulowane.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Do pozwu o wydanie nakazu sądowego nie trzeba załączać żadnych dowodów.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci pozew o wydanie nakazu sądowego w następujących przypadkach:

– w okolicznościach określonych w art. 137 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (spór nie powinien być przedmiotem postępowania cywilnego przed sądem; roszczenie nie wchodzi w zakres właściwości danego sądu; osoba, która wniosła pozew do sądu, nie wzięła udziału we wcześniejszej pozasądowej procedurze rozstrzygania sporów przewidzianej w przepisach dla danej kategorii spraw; wydano prawomocne orzeczenie sądowe lub arbitrażowe w sprawie pomiędzy tymi samymi stronami o to samo roszczenie i na takiej samej

podstawie lub wydano prawomocne orzeczenie sądowe uznające zrzeczenie się roszczenia przez powoda lub zatwierdzające zawartą ugodę między stronami; przed sądem toczy się sprawa pomiędzy tymi samymi stronami o to samo roszczenie i na takiej samej podstawie; strony zgodziły się skierować spór do sądu arbitrażowego; pozew został wniesiony w imieniu osoby, która nie ma zdolności procesowej; pozew został wniesiony w imieniu zainteresowanej strony przez osobę nieuprawnioną);

- pozew nie spełnia wymogów formalnych określonych w art. 431 ust. 1 i 2 kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej lub powództwo jest oczywiście bezzasadne.

1.5 Odwołanie

Postanowienie o odrzuceniu pozwu można zaskarżyć, wnosząc osobny środek zaskarżenia.

1.6 Sprzeciw

Dłużnik może wnieść zarzuty odnoszące się do pozwu wierzyciela lub jego części do sądu, który wydał nakaz. Jeżeli dłużnik zaspokoił część roszczenia wierzyciela lub uznał jego część, ale mimo to go nie zaspokoił, nadal może zaskarżyć ważność pozostałej części tego roszczenia.

Dłużnik musi wnieść zarzuty na piśmie w terminie dwudziestu dni od dnia doręczenia mu nakazu sądowego. Pismo zawierające zarzuty musi spełniać ogólne wymogi dotyczące treści i formy pism procesowych. Należy również wskazać w nim podstawę, na której opierają się zarzuty. Jeżeli z istotnych przyczyn dłużnik wniósł zarzuty po upływie określonego terminu, sąd może przywrócić ten termin na wniosek dłużnika. Postanowienie o odrzuceniu takiego wniosku złożonego przez dłużnika można zaskarżyć, wnosząc osobny środek zaskarżenia.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Po otrzymaniu zarzutów dłużnika sąd musi powiadomić wierzyciela nie później niż w ciągu trzech dni roboczych o możliwości wytoczenia powództwa zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania procesowego (w tym z zasadami dotyczącymi właściwości rzeczowej) i konieczności uiszczenia dodatkowej opłaty sądowej nie później niż w ciągu czternastu dni od otrzymania zawiadomienia z sądu. Żaden zasądzony środek tymczasowy nie może zostać uchylony przed upływem terminu na wytoczenie powództwa.

Jeżeli dłużnik zaspokoi część roszczeń wierzyciela zgodnie z nakazem sądu lub uzna część roszczeń, ale mimo to ich nie zaspokoi i zaskarży wyłącznie pozostałą część roszczenia wierzyciela, sąd wyda nowy nakaz uznający roszczenie w zakresie, w jakim dłużnik się mu nie sprzeciwia, zgodnie z przepisami odpowiedniego rozdziału. Jeżeli dłużnik wnieśli zarzuty od nakazu sądowego wyłącznie w zakresie dotyczącym zasądzenia kosztów procesowych, sąd rozstrzygnie kwestię zwrotu tych kosztów w drodze postanowienia. Wierzyciel może wytoczyć powództwo w odniesieniu do niezaspokojonej części jego roszczeń w trybie postępowania określonego w odpowiednim artykule.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli w ciągu czternastu dni wierzyciel nie wnieśli do sądu właściwie sporządzonego pozwu, sąd uzna pozew za niewniesiony i zwróci go wierzycielowi w drodze postanowienia, a nakaz sądowy i wszelkie zastosowane środki tymczasowe zostaną uchylone. Postanowienie takie można zaskarżyć, wnosząc osobny środek zaskarżenia, przy czym wierzyciel nadal może wytoczyć powództwo w trybie postępowania zwykłego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nakaz sądowy staje się prawomocny, jeżeli w ciągu dwudziestu dni dłużnik nie wnieśli zarzutów. Nakazowi sądowemu nie może nadać rygoru natychmiastowej wykonalności.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Od nakazu sądowego nie przysługuje apelacja ani skarga kasacyjna.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.